

αἱματοξύλο τό, ἀμάρτ. ῥματοξύλο Θράκ. (Κομοτ.)
—Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. αἷμα καὶ ξύλο.

Τὸ καμπεχινόν ξύλον τῆς βαφικῆς ἐκ τοῦ δένδρου αἱματοξύλου τοῦ καμπεχιανοῦ (haematoxylon campechianum) τῆς οἰκογενείας τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae). [**]

αἱματοπέτρα ἡ, Νάξ.

Ἐκ τῶν οὖσ. αἷμα καὶ πέτρα.

Πολύτιμος δακτυλιόλιθος, ὁ αἱματοστάτης (ἡ λ. ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1838).

αἱματοπνιχτός ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Παράκαιρ. 21.

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. πνιχτός.

Ὁ πνιγμένος εἰς τὸ αἷμα, αἰμόφυρτος : Ποίημ.

Τῶν ἐθνῶν τὴν ἀγάπην ἡ αἱματοπνιχτὴ γῆ
τὴν κρᾶζει ὀνειρεύτρα, μὰ δὲν ἔρχεται, ἀργεῖ.

αἱματοπότης ὁ, Πόντ. (Τραπ.) αἱματοπόχτης Πόντ. (Τραπ.)

Τὸ μεταγν. οὖσ. αἱματοπότης.

Φονεύς. Πβ. μεσν. αἱματοπότης ὡς χαρακτηριστικὸν τοῦ λύκου ἐν Διηγ. τετραπ. ζῶων 24 (ἐκ. Wagner σ. 142) «ἦσαν δὲ καὶ τὰ ἕτερα αἰμόβορα θηρία, | λύκος ὁ νυκτοβαδιστὴς καὶ ὁ αἱματοπότης».

αἱματοποτιζῶ ἀγν. τόπ. Μετοχ. αἱματοποτισμένος ΑΒαλαωρ. 3,354 (Ἑστία 13,31).

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ ρ. ποτιζῶ.

Ποτιζῶ μὲ αἷμα : ῥσμ.

Ἐσφαζες τὴν καρδίαν μου καὶ αἱματοπότισές την ἀγν. τόπ.

Αὐτοῦ φυτρώνει τὸ δέντρο αἱματοποτισμένον (Ἑστία ἐνθ' ἀν.) —Ποίημ.

Καὶ τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ κρεμᾶ ῥς τὴν τραχηλῆάν του
μὲ τὴ σφεντόνα πῶσταζεν αἱματοποτισμένη
ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἀν.

αἱματοπότιστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) —ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 84 αἱματοπόχτος Πόντ. (Τραπ.) ῥματιπότιστος Πόντ. (Τραπ.) ῥμαδιπότιστος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ ἐπιθ. *ποτιστός.

1) Ὁ οἶονεὶ μὲ αἷμα ποτισθεὶς, φονεύς, κακοῦργος ἐνθ' ἀν. 2) Αἱματηρός, σκληρός ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. : Φόρο αἱματοπότιστο.

αἱματορροῦσα ἡ, Ρόδ. ῥματερροῦσα Ἰων. (Κρήν.)

Τὸ μεσν. οὖσ. αἱματορροοῦσα.

1) Γυνὴ πληθωρική, τῆς ὁποίας ἡ ἔμμηρος ροὴ εἶναι ἀφθονωτέρα Ἰων. (Κρήν.) : Ἐλέρωσα πολλὰ πανγιά, γιατί εἶμαι πολὺ ῥματερροῦσα. Συνών. αἱματσαρῖα (ιδ. *αἱματάρεις). 2) Ἡ ἀφθονος παρὰ φύσιν ἔμμηρος ροὴ Ἰων. (Κρήν.) Ρόδ. : ῥματερροῦσες νὰ σὲ πάνε ! (ἀρά) Κρήν.

Πβ. αἱμορροῦσα.

αἱματοσκουρξασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ῥματοσκωρξασμένος Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ σκουρξασμένος μετοχ. τοῦ ρ. σκουρξάζω.

Ὁ αἱματωμένος καὶ σκωρξασμένος : ῥσμ.

Νὰ βγάλῃ τὸ κλειδάκι του τὸ ῥματοσκωρξασμένο
ν' ἀνοίξῃ τὸ σεντούκι του τὸ ῥματοραχξασμένο.

αἱματοσταλασμένος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Βωμ. 56 καὶ 148.

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ σταλασμένος μετοχ. τοῦ ρ. σταλάζω.

Ὁ στάζων αἷμα, πλήρης αἵματος : Ποιήμ.

ῥς τὰ χέρια σου τὰ αἱματοσταλασμένα
καὶ ἀκόμα ἀπ' ἄγριο μακελλεῖο καὶ ἀπ' τὴν ἀγία θυσία
ἐνθ' ἀν. 148.

Καὶ εἶναι σὰν τοὺς τραγικοὺς χοροὺς καὶ σὰν τ' ἀρχαῖα
παράπονα τὰ θλιβερά τὰ αἱματοσταλασμένα
ἐνθ' ἀν. 56.

αἱματοστάλαχτος ἐπίθ. ΑΒαλαωρ. 2,207 ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² 133 καὶ Βωμ. 173.

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. σταλαχτός.

Αἰμόφυρτος ἐνθ' ἀν. : Ποιήμ.

Τοῦ Βότζαρη τοῦ τὴν ψυχὴν γὰ νὰ σὲ προσκυνήσῃ
σοῦ στέλλει αἱματοστάλαχτη...

ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἀν.

Σὰν τὴ σάρκα εἶναι τὸ μάρμαρο | τὴν αἱματοστάλαχτη
ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² ἐνθ' ἀν.

Πόλεμοι αἱματοστάλαχοι, | χοροὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων
σταματᾶνε ῥς τὸ πλάι σου | γὰ νὰ σὲ προσκυνήσουν

ΚΠαλαμ. Βωμ. ἐνθ' ἀν.

αἱματοστάτης ὁ, κοιν. αἱματοστάτ'ς Δαρδαν. κ. ἀ. ῥματοστάτης σύνηθ. ῥματοστάθης Ἀθῆν. ῥματοστάτ'ς Δαρδαν. ῥματοστάθ'ς Μύκ. ῥματοσταθ'ς Σάμ. ῥματοσταχί'ς Θεσσ. Μακεδ. αἰμοστάτης Πελοπ. (Λακων.) αἰμοστάτα ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὖσ. αἷμα καὶ *στάτης παρὰ τὸ στέκω.
Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ὑδροστάτης κττ.

Διάφοροι ποικιλίαι τῶν λίθων ὀπαλίου καὶ ἰάσπιδος ἀποτρέπουσαι τὴν αἱμορραγίαν καὶ ἐπιταχύνουσαι τὸν τοκετὸν ἐνθ' ἀν. : Τοῦ ῥματοσταχί' τοὺν βάζουν ῥς τοῦ μάτ', ἅμα εἶν' κόκκ'νον καὶ γιρεῦ Θεσσ. (Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 74). Συνών. κρατητῆρας. [**]

αἱματοστάτι τό, ἀμάρτ. ῥματοστατί Λέσβ. (Ἀγιάσ. Μυτιλ.) Μακεδ. (Σιάτ.) ῥματοστατό Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἱματοστάτης.

1) Αἱματοστάτης, ὁ ιδ., ἐνθ' ἀν. 2) Δακτύλιος φέρων τὴν λίθον αἱματοστάτην κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν φέροντα ἀδάμαντα ἐνθ' ἀν.

αἱματοῦσα ἐπίθ. θηλ. Πάρ. Ρόδ. γαιματοῦσα Κύπρ. ῥματοῦσα Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. αἷμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ιδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 180.

1) Ἡ ἔχουσα ἀφθονον τὴν ἔμμηρον ροήν, πληθωρική Πάρ. Ρόδ. 2) Οὖσ., ἀφθονος ἔμμηρος ροή, μητρορραγία Ρόδ. 3) Αἱματώδες στίγμα τοῦ προσώπου Μακεδ. (Κοζ.) : Τί αἱματοῦσες εἶν' αὐτές ! 4) Ἐν τῇ φρ. Παναγία ἡ γαιματοῦσα ὡς ἐπίθετον τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία θεραπεύει τὰς πασχούσας ἐξ ἀταξίας τῆς ἐμμήνου ροῆς Κύπρ.

